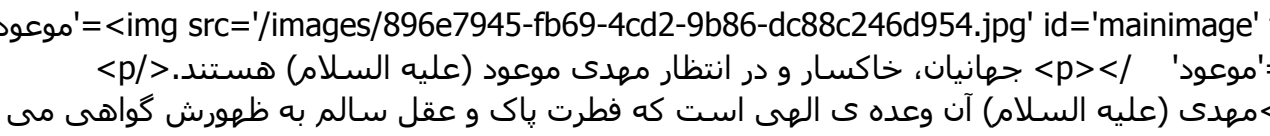

موعود

جهانیان، خاکسار و در انتظار مهدی موعود (علیه السلام) هستند. مهدی (علیه السلام) آن وعده ی الهی است که فطرت پاک و عقل سالم به ظهورش گواهی می دهد. مسئله ی [مهدویت](/tags/%d9%85%d9%87%d8%af%d9%88%db%8c%d8%aa.html) و ظهور مهدی (علیه السلام) گرچه از اساسی ترین اصول اعتقادی شیعه است، اما قیام او را تمام کتاب های آسمانی و انبیای الهی بشارت داده اند و فرزاندانی آزاد اندیش، با باورهای مختلف، وجود و قیام مصلحی عدالت پیشه و عدالت گستر را به ترسیم کشیده اند و آرزومند قدوم فرخنده اش بوده اند. اعتقاد به موعود جهانی، ریشه در تاریخ پیش از ظهور ادیان یهود و مسیحیت دارد. هرچه زمان گذشت و دانش و فرهنگ بشر متریقی تر گشت، چیزی از این اعتقاد کم نشد، بلکه امروزه که بشریت در اوج قدرت و پیشرفت صنعت و دانش است، باور و آرزوی نجات بخش بشر از باتلاق گناه و گرداب فتنه، عمیق تر گشته و همگان چشم به راه کسی دوخته اند که کتاب های آسمانی، انبیا و ادیان به ظهور او نوید و مژده داده اند تا از کرانه ی آسمان سر زند و بانگ داد و رهایی او، لرزه بر اندام بیدادگران اندازد و روشنایی اش سیاهی را بشکافد و همه جا را روشن سازد. بساط بیدادگری، کفر، فتنه و سفره ی رنگین زور و تزویر را برچیند.

زاده ی زهرا، فرزند امیرالمؤمنین، علی (علیهما السلام) و آخرین جانشین رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم)، آن وعده ی آسمانی، آن نوید انبیا و آن امید مستمندان و محرومان است. آرمان های انبیا و فرهیختگان را او تحقق بخشید. او محرومان و مستمندان را به عزت و توانگری رساند. کاخ های بلند ظلم را ویران سازد و درفش های ستم را به زیر کشد و دین را بر گیتی حاکم گرداند.

اعتقاد ادیان آسمانی و اقوام پیشین درباره ی موعود

ایرانیان قبل از ظهور اسلام:

موعود زنده است و روزی ظهور کند و در زمین حکومتی یک پارچه به پا سازد.

ساکنان جزایر انگلستان، از صدها سال پیش در آرزو و انتظار موعود خویشتن بوده اند تا قیام کند و آنان را به حکومت رساند و سعادت مند گردند.

گروهی از مصریان که سه هزار سال پیش از میلاد در شهر ممفیس به سر می بردند: فرمان فرمایی در آخراالمان با نیرویی غیبی بر جهان مسلط گردد، مردمان را همسان و یک سان کند و همه را به آرامش آسایش رساند.

اقوام مختلف هند مطابق کتاب مقدس خود:

آنان در انتظار اصلاح گری هستند که ظهور نماید و حکومتی یگانه در زمین تشکیل دهد.

آمریکای مرکزی:

منجی عالم خواهد آمد.

زرتشتیان

موعود- سوشیانس- دین را در خاوران رواج دهد و فقر و تنگ دستی را ریشه کن کند.

یهود:

ایمان به ظهور ماشیح- از فرزندان اسحاق- از اصول بنیادین آیین یهود است و هر یهودی که ماشیح را باور نکند و از منتظرانش نباشد چونان کسی ماند که سخنان حضرت موسی و انبیای بنی اسرائیل را منکر گشته. آنان در ظهور اختری جهان افروز که جهان را با تابشش روشن سازد، اتفاق نظر دارند. حضرت موسی به طلوع ستاره ای درخشان و نجات بخش در آخر الزمان، نوید داده که او رهایی بخش است و با قدوم همایونی اش زمین را روشن و لبریز از عدل و قسط گرداند.

آیین مسیحیت:

همانند آنان باشید که به انتظار آقای خود نشسته اند، آماده و بیدار، زیرا نمی دانید که صاحب خانه چه هنگام خواهد آمد. تسلی دهنده خواهد آمد و جهان را بر اساس عدالت، سامان دهد. (1)

دیدگاه اهل سنت درباره ی مهدی موعود

گرچه حضرت مهدی موعود (علیه السلام) از دودمان امیرالمؤمنین، علی و زهرا ی شهید (علیهما السلام) و آخرین پیشوای راستین آیین ماندگار اسلام است و امامت وی و ظهورش از اساسی ترین باورهای بنیادین شیعیان می باشد، اما اهل تسنن نیز به ظهور حضرت مهدی اعتقاد داشته و درباره ی آن امام، کتاب ها و آثار زیادی نگاشته اند و روایات فراوانی بازگو کرده اند، بلکه اعتقاد به ظهور مهدی موعود (علیه السلام) را از اصولی دانسته اند که شیعه و سنی بر آن اتفاق نظر دارند. ابن ابی الحدید: